II. Kur'an'ın Mesajını Anlıyorum: 1. Kur'an Kıssaları Öğreniyorum

1. Hz. Davud(as) Kıssası

- **Kıssa:** Allah'ın (c.c.) bize anlattığı örnek olaylara denir.
  - Yüce Allah Kur'an'da Hz. Muhammed'den (s.a.v.) önceki peygamberlerin ve bazı insanların yaşamlarından örnekler verir ve ders çıkarmamızı ister.

- ✓ Kudüs'te doğmuştur.
- ✓ Hz. İbrâhîm ve Yakub (as)'ın soyundan olup Hz. Musa'dan sonra İsrailoğullarına yol göstermek üzere görevlendirilmiştir.
- ✓ Hz. Musa'nın yolunu takip ederek insanlar arasında adaleti yaygınlaştırmaya çalışmıştır.
- ✓ Kendisine hem peygamberlik hem de hükümdarlık verilmiştir.
- ✓ Kudüs'ü almış ve İsrailoğullarına başkent yapmıştır.
- ✓ Kendisine ilahi kitap olarak Zebur verilmiştir.

- İsrailoğulları, Allah'a isyan edip karşı geldikleri ve beraberlerinde peygamberleri Musa (a.s.) olduğu hâlde kutsal topraklara girmedikleri için ceza olarak çöllerde kırk yıl dolaşmışlardı.
- Çölde çektikleri çilelerden sonra yaptıkları hatanın farkına varan İsrailoğulları, bu yeni gönderilen peygambere itaat etmişler ve Filistin'e yerleşmişlerdi.
- Mısır ile Şam arasında Amâlika kavmi yaşardı.
- Bu kavmin **Câlût** isminde çok güçlü bir yöneticisi vardı.
- Câlût ve ordusu, İsrailoğullarına saldırıp onları yenmişti. Kadınları ve çocukları esir almışlardı. Bu arada Musa (a.s.) zamanından beri korunan, Kur'an-ı Kerim'de "Tâbût" olarak bahsedilen ve içinde Musa'nın (a.s.) asası ve Tevrat levhalarının bulunduğu kutsal sandığı da alıp götürmüşlerdi.
- Ev, mal, mülk ve yurtlarından ayrı düşen İsrailoğulları çok zor durumdaydı. Tâbût'un da ellerinden çıkmasına çok üzülüyorlardı. O sıralarda içlerinde olan bir peygambere giderek şöyle yalvarmışlardı:

"Ey Peygamberimiz!15 Düşmanlarımız bizi yendiler ve Tâbût'u ele geçirdiler. Bizi perişan edip dağıttılar. Askerlerimizi öldürüp kadınlarımızı ve çocuklarımızı esir aldılar. Bize bir yol göster."

Hükümdar Tâlût

- Bunun üzerine onların peygamberi Allah'a dua etmiş bu zor durumdan kurtulmak için bir yol göstermesini istemişti. Allah Teâlâ, içlerinden "**Tâlût**" adındaki bir şahsın hükümdar yapılmasını peygamberine vahyetmişti.
- Peygamberleri İsrailoğullarına bu durumu haber vermiş fakat onlar buna karşı çıkmışlar, "**Tâlût**, hükümdar soyundan değildir. Nasıl hükümdar olabilir ki" demişlerdi. Kur'an-ı Kerim'de bu olay şöyle anlatılır:

"Musa'dan sonra, İsrailoğullarının ileri gelen kimselerini görmedin mi? Kendilerine gönderilmiş bir peygambere: 'Bize bir hükümdar gönder ki (onun komutasında) Allah yolunda savaşalım.' demişlerdi. O peygamber de onlara:'Ya size savaş yazılır da savaşmazsanız?' dedi. Onlar da:'Yurtlarımızdan çıkarılmış, çocuklarımızdan uzaklaştırılmış olduğumuz hâlde Allah yolunda neden savaşmayalım?' dediler. Fakat kendilerine savaş yazılınca, içlerinden pek azı hariç, geri dönüp kaçtılar. Allah zalimleri iyi bilir."*(Bakara suresi, 246)*

ibrahimneseli.com

"Peygamberleri onlara, 'Allah size Tâlût'u hükümdar olarak gönderdi.' dedi. Onlar, 'O bizim üzerimize nasıl hükümdar olabilir? Biz hükümdarlığa ondan daha lâyığız. Ona zenginlik de verilmemiştir.' dediler. Peygamberleri şöyle dedi: 'Şüphesiz Allah onu sizin üzerinize (hükümdar) seçti, onun bilgisini ve gücünü artırdı.' Allah mülkünü dilediğine verir. Allah lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."*(Bakara suresi, 247)*

- İsrailoğullarının ileri gelenlerine göre iktidar, hükümdarlık, büyük servet sahiplerinin olmalıydı. Hâlbuki bu düşünce toplumun yararına ve adalet prensibine aykırıydı.
- Doğru olan, hükümdar olacak kişinin manevi yönden güçlü, bilgili, kuvvetli ve cesaretli olmasıdır. Tâlût'un hükümdarlığına karşı gelen İsrailoğulları bu defa:

"Eğer o, gerçekten hükümdar ise bize bir delil, işaret göster. Allah'ın onu seçtiğini nereden bilelim." dediler. Bunun üzerine: "Peygamberleri onlara: 'Onun hükümdarlığının alameti, Tâbût'un size gelmesidir. Meleklerin taşıdığı o Tâbût'un içinde Rabb'inizden size bir ferahlık ve sükûnet, Musa ve Harun ailelerinin bıraktıklarından bir kalıntı vardır. Eğer inanmış kimseler iseniz sizin için bunda şüphesiz bir işaret vardır.' dedi."*(Bakara suresi, 248)*

Emre İtaat

- Gerçekten biraz sonra Allah Teâlâ'nın emriyle Tâbût'u melekler getirmişler ve Tâlût'un evinin önüne bırakmışlardı. Bunu gören İsrailoğulları onun Allah tarafından tayin edildiğine inanmışlar ve hükümdarlığını kabul etmişlerdi.
- Tâlût, halkına savaş için hazırlanmalarını emretmişti. Tâlût ile beraber savaşa çıkanlar arasında Hazreti (Hz.) Davud'un babası ve kardeşleri de vardı. Hz. Davud kardeşlerinin en küçüğü idi. Savaş sırasında onlara su ve yiyecek getirmek için çıkmıştı.

Öğrenelim

- ✓ Bu nehir, bugün "Şeria" diye isimlendirilen "Ürdün Nehri" idi.

"Tâlût askerlerle beraber (cihat için) ayrılınca: 'Biliniz ki Allah sizi bir ırmakla imtihan edecek. Kim ondan içerse benden değildir. Eliyle bir avuç içen müstesna kim ondan içmezse bendendir' dedi. İçlerinden pek azı müstesna hepsi ırmaktan içtiler. Tâlût ve iman edenler beraberce ırmağı geçince: 'Bugün bizim Câlût'a ve askerlerine karşı koyacak hiç gücümüz yoktur' dediler. Allah'ın huzuruna varacaklarına inananlar: **'Nice az sayıda bir birlik, Allah'ın izniyle çok sayıdaki birliği yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir.'** dediler."*(Bakara suresi, 249)*

- Hava çok sıcaktı. Önlerindeki nehirden ancak bir avuç su içmelerine izin verilmişti.
- İsrailoğullarının büyük bir kısmı emre itaat etmeyip sudan kana kana içmişti. Nehirden bir avuçtan fazla su içenlerin susuzlukları daha da arttı, dudakları kurudu ve hâlsiz kalıp yorgun düştüler. Nihayetinde geride kaldılar. Tâlût, onlara geri dönmelerini emretti. Emri dinleyerek az su içenlerin kuvvet ve cesaretleri artmıştı.

- Tâlût'un ordusu nehri geçip Câlût'un askeriyle karşılaştı. "Câlût ve askerleriyle savaşa tutuştuklarında: 'Ey Rabb'imiz! Yüreğimizi sabırla doldur, bize direnme gücü ver, kâfir kavme karşı bize yardım et.' dediler."*(Bakara suresi, 250)*

Öğrenelim

- ✓ Bedir Savaşı'nda Müslümanlar sayıca azdılar fakat kuvvetli bir imana sahiptiler. Az sayıdaki Müslümanlar kendilerinden üç kat fazla müşriklere galip gelmişlerdi. Allah Bedir'de Müslümanlara zafer nasip etti.
- ✓ Yakın tarihimizden Çanakkale Savaşı'nda da Müslümanların kuvvetli imanı, gayret ve mücadelesi ile Allah zafer nasip etmişti.

ibrahimcisel.com

Hz. Davud Hükümdar Oluyor

✓ O dönemde iki ordu savaşmadan önce her iki taraftan da birkaç adam çıkar dövüşürlerdi.

- Câlût öne atıldı ve: *"Ey Tâlût! Benimle vuruşacak bir adam istiyorum."* dedi ve meydan okudu.
- Hz. Davud (a.s.) hemen öne atıldı. Daha kendisine peygamberlik verilmemişti. Hz. Davud, o zamanlar koyun güderdi. Çok cesurdu. Sapan ile taş atmakta da çok yetenekliydi. Meydana çıkarak: ***"Ey Câlût! Seninle ben vuruşacağım."*** dedi.
- İri yarı ve dev gibi bir adam olan Câlût, karşısına çıkan küçük Davud'a bakarak kahkahalar attı. *"Hey, küçük! Geri dön, seni öldürmek istemiyorum."* diye alay etti. Davud (a.s.): *"Hayır, ben seni öldürmek istiyorum. Cesaretin varsa saldır."* dedi.
- Câlût, saldırıya geçti. Hz. Davud, hemen sapanına iri bir taş yerleştirdi ve Câlût'a fırlattı. Taş, Câlût'un alnına isabet etti ve atından yere düşüp öldü. Câlût'un ordusu hükümdarlarının öldüğünü görünce korkup paniğe kapıldılar. Birbirlerini çiğneyerek kaçmaya başladılar.
- İsrailoğulları düşmanlarına galip gelmişti. Kadınları ve çocukları esaretten kurtarmışlardı. Tâlût'un hükümdarlığı ile yeniden toparlanmışlar ve Kudüs'te güven içerisinde yaşamaya başlamışlardı.
- **Tâlût'un ölümünden sonra Hz. Davud hükümdar oldu.**

"… Allah Davud'a hükümdarlık ve hikmet verdi, dilediği ilimlerden ona öğretti. Eğer Allah'ın insanlardan bir kısmını diğerleriyle savması olmasaydı elbette yeryüzü altüst olurdu. Lâkin Allah bütün insanlığa karşı lütuf ve kerem sahibidir."*(Bakara suresi, 251)*

- Hz. Davud, hükümdar olduktan bir süre sonra da kendisine peygamberlik verildi.
- **Hem hükümdarlık hem de peygamberlik görevi olan ilk peygamberdi.**
- Dört büyük kitaptan biri olan Zebur da ona indirilmişti.

- **Hazreti Davud**, krallığının gururuna kapılmayan ve Allah'ın emirlerini yerine getirip dini tebliğden vazgeçmeyen bir peygamberdir. İnsanları idare ederken de Allah'ın gönderdiği kanunları ve kuralları uygulamasıyla örnek bir hükümdardır. Allah Teâlâ, demiri onun eliyle şekillendirmiş ve insanlara verilen bu nimetin nasıl kullanılacağını onunla öğretmiştir. Hz. Davud, bütün bu nimetlere şükretmesiyle Kur'an'da övülmüş ve bize rehber olmuştur.

- Hükümdar olan Davud Peygamber'e Allah Teâlâ adaletli olmasını tavsiye etmişti:

"Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O hâlde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır." *(Sâd suresi, 26)*

- Hz. Davud, kendisine emredileni yerine getirmiş, insanlar arasında adaleti gözetmişti. Halkı bu yüzden kendisini çok severdi.
- Çok kuvvetliydi. Kendisi mucize olarak demiri eğip büker, çok güzel kılıç ve zırh yapardı. Onun bu özelliklerini Allah Teâlâ şöyle anlatır:

"Ant olsun, Davud'a tarafımızdan bir üstünlük verdik. 'Ey dağlar ve kuşlar! Onunla beraber tespih edin' dedik. Ona demiri yumuşattık." *(Sebe' suresi, 10)*

"Bir de sizi savaşınızın şiddetinden koruması için ona, zırh yapma sanatını öğrettik…"*(Enbiyâ suresi, 80)*

"Geniş zırhlar imal et, dokumasını ölçülü yap. (Ey Davud ailesi!) İyi işler yapın. Kuşkusuz ben, yaptıklarınızı görmekteyim diye (vahyettik)." *(*Sebe' suresi, 11*)*

ibrahimesli.com

"Biz onun hâkimiyetini güçlendirdik, ona hikmet, isabetli karar verme ve meramını güzelce ifade etme (güzel konuşma) kabiliyeti verdik." *(Sâd suresi, 20)*

- Hz. Davud'un son derece gür ve güzel bir sesi vardı. Onu dinleyen insanların kalpleri huzur bulur, ferahlardı. Güzel sesi ile Zebur'u okuduğu zaman sadece insanlar değil, çevresindeki hayvanlar da onu dinlerdi.
- Allah'ı çokça anar ve tesbih ederdi. Çok ibadet eder, oruç tutar ve namaz kılardı.
- Kur'an-ı Kerim, onun bu özelliklerini öne çıkarır, Mekkeli müşriklerin kötü davranışlarına karşı onu örnek göstererek ve Sevgili Peygamberimizi şöyle teselli eder:

"Onlar ne derlerse desinler sen sabret. Güçlü ve kuvvetli bir kulumuz olan Davud'u hatırla! Çünkü o daima Allah'a yönelirdi. Biz sabah akşam kendisiyle zikir ve ibadet etmeleri için dağları, toplu hâldeki kuşları onun hizmetine vermiştik. Her biri onun ahengine katılır, beraber Allah'ı zikrederlerdi." *(Sâd suresi, 17-19)*

- Hz. Davud, namaz ve oruç ibadetine çok özen gösterirdi. Senenin yarısını oruçlu geçirmeye dikkat ederdi. Bir gün oruç tutar, bir gün tutmazdı.

Allah'a çok ibadet etmek ve günlerini hep oruçlu geçirmek isteyen bir sahabi ile Sevgili Peygamberimiz arasında geçen bir konuşmaya kulak verelim:

Abdullah b. Amr (r.a.) anlatıyor :

"Yaşadığım sürece gündüzleri oruç tutup geceleri de ibadet ve taatle uyanık geçireceğime dair Allah'a yemin etmiştim. Benim bu yeminimden haberdar olan Peygamberimiz bir gün bana :

– Senin gündüzleri oruçlu, geceleri uyanık geçirdiğin bana haber verilmedi mi sanıyorsun? dedi. Ben de:

– Elbette haber verilmiştir Yâ Resûlallah! dedim. Bunun üzerine:

– Böyle yapma, bazı kere oruç tut, bazen tutma; gece hem uyu hem de teheccüde kalk. Şüphesiz senin üzerinde vücudunun hakkı vardır, iki gözünün hakkı vardır, hanımının hakkı vardır, ziyaretçilerinin hakkı vardır. Şüphesiz her aydan üç gün oruç tutman sana yeter. Çünkü senin için her iyiliğin on misli karşılığı vardır; bu da bütün zamanının oruçlu olması demektir.

Bunun üzerine ben:

– Bunun daha çoğunu yapmaya gücüm yeter, dedim. Peygamber Efendimiz:

– O hâlde bir gün oruç tut, iki gün tutma, buyurdu. Ben:

– Ama ben bundan daha fazlasını yapabilirim deyince Rasûl-i Ekrem:

–Allah'ın nebisi Davud'un orucunu tut, çünkü o insanların en çok ibadet edeni idi. Allah'a en sevimli olan oruç, Davud(as)'ın orucudur. Bir gün oruç tut, bir gün tutma.

Allah'a en sevimli namaz da Davud (as)'ın namazıdır. Davud (as), gecenin yarısını uyuyarak geçirir, sonra üçte birinde namaz için kalkar, altıda birinde yine uyurdu. Bir gün oruç tutar, bir gün tutmazdı. Düşmanla karşılaştığında asla kaçmazdı." (*Buhârî*)

- Davud Peygamber, hükümdar olmasına rağmen "En üstün kazanç insanın kendi el emeği ile kazandığıdır." ölçüsünü prensip edinmişti. Devlet bütçesinden para almazdı. Demircilik ile geçimini sağlardı. Onun bu özelliğini öven ve örnek gösteren Sevgili Peygamberimiz de el emeği ile helal kazanmayı teşvik ederdi:

"Kişi kendi bileğinin gücüyle kazandığından daha hayırlı bir yiyecek yemiş olamaz. Allah'ın peygamberi Davud (as) da kendi bileğinin gücüyle çalışarak kazandığından yerdi." *(Buhârî)*

ibrahimneseli.com

Adaletle Hükmeden Baba Oğul

- Hz. Davud'un bir oğlu oldu ve adını Süleyman koydu. Oğlunun eğitimi ve ahlakı için çok özen gösterdi. Süleyman büyüyüp delikanlı olunca babasıyla beraber oturur, onu kendisine örnek alırdı. Hatta bazen babasına sorulan konularda babasından daha güzel yorumlar getirirdi. Hz. Davud da buna çok memnun olurdu.
- Hz. Davud'a iki adam gelip aralarında çıkan anlaşmazlık için kendisinin hakem olmasını ve karar vermesini istediler. Adamın birisi: "*Ey Allah'ın peygamberi! Bu adamın koyunları benim bahçeme girip ekinlerimi yedi, mahvetti.*" dedi. Hz. Davud koyun sahibine sordu:

"*Bu adamın söylediği doğru mu? Gerçekten koyunların bunu yaptı mı?*" Adam: "*Evet, ne yazık ki doğrudur.*" dedi.

Bunun üzerine Hz. Davud, harap edilen ekinin değerinin koyunların değerine denk olduğunu görünce koyunların, tarla sahibine verilmesine hükmetti ve: *"Bahçe sahibi yenen ekinlerine karşılık olarak koyunları senden alır."* dedi. Hz. Süleyman o sırada küçük yaşta olmasına rağmen:

"Babacığım, bir yol daha var! Koyunları tarla sahibine borç olarak verelim, sütünden ve yününden istifade etsin. Kendisi de bu arada tarlayı düzenlesin. Ekin, eski hâline gelinceye kadar koyunlar tarla sahibinde kalsın. Tarladaki ekin eski hâline gelince de sürüyü sahibine teslim etsin!" dedi.

- Davud (as) bu teklifi çok beğendi ve öyle hükmetti. Yüce Rabb'imiz bu olayı şöyle hatırlatır:

"Dâvûd ile Süleyman'ı da hatırla. Hani bir ekin tarlası hakkında hüküm veriyorlardı. Çünkü halkın koyunları o ekine girmişti. Biz de hükümlerine şahit olmuştuk. Biz hüküm vermeyi Süleyman'a kavratmıştık. Zaten her birine hükümranlık ve ilim vermiştik. Dâvûd ile birlikte, Allah'ı tespih etmeleri için dağları ve kuşları onun emrine verdik. Bunları yapan biz idik." *(Enbiyâ suresi, 78-79.)*

- Hz. Davud, oğlu Süleyman'ın kararını daha doğru bulmuş ve beğenmişti. Oğluna dönerek*: "Bundan sonra insanlar arasında artık sen hüküm vereceksin. Ben yaşlandım. Zayıf bir ihtiyar oldum. Sen kuvvetli ve bilgili bir adam oldun. Geç otur, bu makam artık senindir."* dedi. Bir süre sonra da Hz. Davud vefat etti.

ibrahimesli.com